

Vladimir Antonov

Měl jsem rakovinu, a nejednou

© Antonov V. V., 2013

Několikrát jsem byl nemocný rakovinou, když jsem ne zcela oprávněně vyléčil nemocné touto krutou nemocí. A potom jsem musel pokaždé léčit sám sebe. A navíc mi Bůh na základě toho ukazoval nové klíčové techniky duchovního rozvoje.

Vzpomínám si, že jsem se poprvé do takové situace dostal po vyléčení jedné z peterburgských lékařek.

Brzy potom jsem byl pozván, abych léčil lidi, na vzdálenější obydlené místo. A nemoc o sobě dala vědět právě tam, daleko od domova. Ohnisko bolesti se zformovalo pod levým žeberním obloukem. Bolest každým dnem rychle vzrůstala. Došlo to tak daleko, že už i ten nejmenší otřes těla při chůzi vyvolával ostrou bolest. Skoro jsem už ztrácel schopnost se pohybovat.

Co dělat? Rozhodl jsem se přistoupit k «mrožování», se kterým jsem už byl výborně obeznámen. Poprosil jsem jednoho místního obyvatele, aby mě odvezl na nějakou místní vodní nádrž. Tam, na jezeře, jsem palicí rozbil led, který ještě nebyl silný, a vykoupal jsem se podle metody, kterou jsem popsal v [4]. Hned se mi udělalo lépe. V následujících dnech jsem tuto proceduru ještě dvakrát zopakoval, pročistil si tělo meditačními technikami – a nemoc úplně ustoupila.

Díky této situaci jsem nejen získal výbornou metodu léčení této tak rozšířené nemoci, o níž se teď dělím s vámi, ale na té samé vodní nádrži jsem obdržel i důležitou meditaci pro pokračování vlastního duchovního růstu a pomoci v tom dalším toho hodným.

... Podruhé jsem vyléčil z rakoviny, která se začínala vyvíjet v pravé mléčné žláze, ženu, také lékařku. Ona se rychle uzdravila. Ale mně... brzy začal růst nádor – také v pravé mléčné žláze. Nádor už dosáhl rozměrů vlašského ořechu. Kolem něj se objevily a zvětšovaly se «uzlíky» směrem k podpažní lymfatické uzlině...

Ale nebyla zima, použít «mrožování» nebylo možné. Začal jsem hledat meditační řešení. Našel jsem ho! Podařila se mi úžasně efektivní meditace, kterou jsem nazval «Reflektory». Bylo třeba pocítit svoje mléčné žlázy (ale tahle meditace je zcela vhodná pro představitele obou pohlaví) jako reflektory automobilu.

«Jedu po noční silnici, svítím si na cestu "dálkovým světlem" reflektorů, které vysílají dopředu ostré bílé a trochu nazlátlé světlo...». Meditace se provádí za chůze nebo při meditačním běhu [4]. Zpočátku svítím z čakry anáhaty, potom se otevírá možnost svítit už Světlem Svatého Ducha – z Jeho Nedozírnosti zezadu za anáhatou mého těla...

Prosím vás! Osvojujte si tuto techniku všichni a nejen pro případ nutnosti léčení, ale i, což je nesrovnatelně důležitější, pro svůj duchovní růst!

Nádor se pak začal zmenšovat. Nejdřív – na rozměr hrášku, potom se ještě zmenšil. Jeho zbytek ale můžu nahmatat i teď – jako připomínku

toho, abych nikdy nespíchal s léčením něčího těla: vždyť je třeba na začátku vyléčit duši!

... Stala se mi i takováhle příhoda. Začal jsem mít potíže s plícemi, kašel, proti kterému nic nepomáhalo... Právě přišel čas pravidelného očkování proti klíšťové encefalitidě. V těch letech bylo nezbytnou podmínkou pro takové očkování předchozí absolvování fluorografického vyšetření. Rentgenový snímek ukázal patologické bujení značných rozměrů... Lékař rentgenolog zpozorněl a doporučil mi, abych test zopakoval za dvanáct dní. A zatím, prý, pijte čaj z rojovníku.

S výsledkem vyšetření jsem měl jít k terapeutovi. Ale nešel. Obrátil jsem se k Bohu: co mám dělat?

A ve výsledku jsem obdržel unikátní poznatky o čtyřech segmentech lidského organismu. Tyto znalosti a získaná praktická zkušenost vytvořily nezbytné předpoklady jak pro to, abych vyléčil své tělo, tak i pro pokračování vzestupu na duchovní Cestě.

... Uzdravovali se i mnozí další nemocní rakovinou, kteří ještě předtím cvičili podle programů, které jsme vypracovali – až do osvojení techniky meditačního běhu [4]. Já jsem tehdy, v době, kdy se cvičení konalo, o jejich soužení nic nevěděl. Ale po skončení kurzu se oni sami se mnou podělili o svou radost: úplně se uzdravili! A přešla jak bolest, tak i nádor úplně zmizel, jako by se rozplynul!

Byly mezi nimi i ty neoperabilní nemocné ženy s rakovinou mléčných žláz, které lékaři poslali domů umřít.

... Je vhodné se zeptat: a jaké jsou výsledky s odstupem času?

Od té doby, kdy jsme prováděli tato cvičení, už uběhla desetiletí. Proto o tak vzdálených výsledcích nemůžu nic říci. Ale v průběhu pěti let jsem je jakoby náhodně potkával v lesích při houbaření – v těch místech, kde jsme kdysi cvičili. A oni mi děkovali za záchranu před rakovinou, i za to, že jsem jim ukázal Cestu k Bohu!

... Nevyprávím to proto, abych si přitáhl pacienty. Ne, já už nikoho neléčím a léčit nebudu. Léčení pro mě bylo jenom etapou vlastního duchovního růstu [1], potom jsem šel dále. A to mi teď umožňuje mluvit k vám nejen o tom, jak se vyléčit, ale o něčem mnohem větším: jak si můžete efektivně vytvořit pozitivní osud, a přibližovat se k Bohu jako duše.

A jestli se budete chtít řídit mými doporučeními, poradte se předtím s lékaři – s těmi z nich, kteří nepracují kvůli vlastnímu obohacení, ale z lásky k pacientům, a proto, že vnímají své profesní poslání.

* * *

Ještě vám povím o své poslední epizodě léčení nemocné rakovinou.

Vyhledala mě žena, zoufalá bolestí, která byla kdysi účastnicí tréninků v meditačním běhu [4].

... Jaká to tenkrát byla blaženost – celé hodiny běžet se skupinou po lesních cestičkách, nepocítovat tělesnou únavu, v Objetích Svatých Duchů, naplňovat svoje těla Jejich Božským Světlem!...

Ale v té době ještě v SSSR nebylo možné otevřeně mluvit o Bohu. A tak jsem nemluvil...

... Ted' jsem tedy s radostí odpověděl na její prosbu o pomoc.

... Tenkrát, před desetiletími, jí nebylo ještě ani dvacet.

Když ta naše cvičení skončila, provdala se za člena zkažené sekty, která zavrhovala dokonce samotnou Boží existenci! A ona vstoupila do té sekty na mnoho let...

Brzy ji začala trápit bolest zubů. Trvalo to roky. Ale ona k stomatologům nešla. Zuby jí «hnily».

Ale vždyť se přece infekční problémy v zubech netýkají jenom zubů: trpí tím prakticky všechny systémy organismu, včetně mozku!

... Ukázalo se, že celá její hlava je uvnitř zaplněná hustou energetickou špínou! Nikdy jsem neviděl tak černý vnitřek hlavy!

Její intelektuální status už hraničil se slabomyslností. Konkrétně, už skoro nedokázala číst. A to, co se jí podařilo přečíst, si nezapamatovala...

Ale jejím hlavním problémem byla stále vzrůstající bolest v oblasti jater.

Když jsem prohlédl její tělo, uviděl jsem: počínající rakovinu, vyvolanou velice hrubým duchem.

... Dobře...

Vysvětlil jsem jí, že Bůh – existuje. Vyprávěl jsem jí o NĚM. Daroval jsem jí svoje knihy, kde se o Bohu a Jeho Učení mluví podrobně.

Doporučil jsem jí, aby neprodleně šla ke stomatologům. Také – «mrožovat» – protože byla zima!

S Božím Požehnáním jsem jí vyhnal z těla toho ducha.

Ona – pookřála a... začala považovat za zbytečné plnit všechna ostatní doporučení...

A tehdy byl duch Bohem znovu navrácen do jejího těla...

Ona, když to pochopila, šla jak do prorubi (díry v ledu), tak i k stomatologům, kde jí vytrhli čtyři zuby a ostatní vyléčili.

Ducha jsem znovu poprosil, aby odešel. On se podřídil. Doufám, že teď už – navždy...

... Ale pak... začala obtěžovat svými požadavky, abych ji učil na «místech síly»...

... Já už velice dávno neprovádím žádná cvičení ani jiné veřejné akce: všechno, co je třeba k tomu, aby zájemci mohli úspěšně postupovat po variantě Cesty, ražené s mým přispěním, je vyloženo knihách a filmech. Ale i kdyby to bylo jinak, taková cvičení by bylo možné realizovat jen pro člověka se silným intelektem. Ale ona už je skoro slabomyslná...

Odpověděl jsem «vyhýbavě», abych ji neranil, že se to nemůže uskutečnit dřív, než po létech...

... Nakonec jsem od ní dostal rozzlobený dopis, ve kterém vykřikovala, že lituje, že se vůbec ke mně obrátila o pomoc!...

* * *

My všichni musíme pochopit, že Bůh nežije na nějaké pozemské hoře nebo vzdálené planetě! A že se ani nevozí na obláčkách a neshlíží na nás odtamtud! Ale že On je věčný a nekonečný – je přítomný vždy a všude, konkrétně i pod každou buňkou našich těl – v mnohorozměrné *hlubině!*

My nemáme možnost Ho uvidět, dokud se sami nenaučíme s lehkostí přebývat v nejjemnějších vrstvách (eónech, lókách) mnohorozměrného prostoru.

Ale On – vidí každého z nás neustále! A nic se nemůže stát bez Jeho vědomí a souhlasu! A navíc, to On pro nás vytváří těžké lekce a zkoušky, snaží se nám tím pomoci stát se lepšími, přiblížit se k Dokonalosti! Vždyť právě kvůli tomu nás On vtělil na Zemi!

Proto všechno, co už se nám přihodilo, se přihodit muselo. A jestli se nám to nelíbí – musíme příčinu hledat v sobě.

A to, co se dál stane, – musíme také vnímat jako projevení Jeho péče o každého z nás. Nicméně, svoji budoucnost ještě můžeme změnit: vždyť každý z nás si formuje svůj osud sám!

Ale pro to, abychom se nějak začali měnit v souladu s Jeho Vůlí, musíme zpočátku tu Jeho Vůli nastudovat. To je nejlépe prezentováno v knize [3], kde jsou shromážděna Jeho Příkázání, která On dával lidem od časů Atlantidy až do našich dnů.

* * *

Zkusme ještě jednou prozkoumat: v čem je příčina té bolesti, kterou musíme prožívat kvůli zraněním nebo nemocem?

Nejčastěji ze všeho je příčina v tom, že jsme nevěnovali pozornost bolesti druhých vtělených bytostí, které jsme buď sami zabíjeli, nebo je druzí lidé zabíjeli kvůli nám!

Soucit s druhými bytostmi je jedním z nejdůležitějších principů té lásky, kterou se nás Bůh přeje naučit!

A to znamená, že pokud se dostáváme do situací vlastní intenzivní bolesti, měli bychom ji přijímat jako pomoc od Boha. Spoluprožívání s těmi, kdo trpěli kvůli mým etickým chybám, bude v takové situaci právě tím, co mi umožní ulehčit si osud – teď, i v budoucnu.

* * *

Takže, hlavní příčinou rakoviny je špatný osud, zapříčiněný našimi etickými chybami.

Ale mechanismem vzniku a růstu rakovinných nádorů a podobných patologií jsou genetické mutace.

A právě těch posledně jmenovaných může být několik. Nádory mohou vzniknout v důsledku ozáření «tvrdými» energiemi. Také existuje podezření, že jsou kancerogenní některé chemické látky, které se do našich těl dostávají s jídlem nebo jinými cestami. Ale, ať už je to jakkoliv, to, jestli se bude či nebude rozvíjet rakovinný proces, závisí jak na nás, tak i na Bohu. Na nás – v tom smyslu, že můžeme Bohu předvádět nebo nepředvádět svoje snažení o to, abychom se stali lepšími. Nu a Bůh si z toho udělá příslušné závěry.

Ale přece jen, jak je vidět, je nejčastějším mechanismem rozvoje rakoviny vniknutí duchů-přivtělenců do našich těl. Jsou to nejčastěji, podle jejich posledního vtělení – zvířata, na primitivní úrovni vývoje. Ta jsou Bohem poslána do těl jejich obětí, začínají se v nich usazovat, a přitom mění genotyp buněk příslušných orgánů «podle svého gusta».

Tyto duchy je možné pozorovat v podobě černých shluků energie. Mohou se přemísťovat uvnitř těla nemocného a dokonce ho na čas opouštět, například při působení léčitele nebo při fyzioterapeutických procedurách. Ale potom se obvykle vracejí zpátky, vedení Svatými Duchy.

Nádor může být z těla nemocného odstraněn chirurgickými metodami. Ale kancerogenní duchové opustí tělo navždy nebo nadlouho – jenom z Vůle Boží, což jsme už posuzovali. A na tom také bude záviset výsledek léčení.

Tudíž, pro nemocného rakovinou nebo podobnými onemocněními má význam spoléhat se především na vlastní síly, a přitom chápat všechno, co se s ním děje – jako svoji výuku u Boha. Vždyť právě kvůli tomu – tj. abychom se u Něho učili – nás On vtělil do materiálních těl na Zemi!

(Neradím přitom odmítat obvyklou pomoc lékařů: v takových situacích má smysl bojovat všemi možnými způsoby současně!)

Žáci u Boha, tak jako v jakékoliv pozemské škole, mohou být dobří nebo špatní. Budme tedy Jeho dobrými žáky!

A dobří žáci musejí Vůli Boha nastudovat, upřímně se snažit o její vykonávání a ubezpečit Ho: «Ted' už chápu, co ode mě očekáváš! Slibuji Ti: Od nynějška nebudu žít kvůli sobě, ale pro Tebe! A prosím Tě: dej mi šanci, abych se stačil změnit ještě v tomto těle!».

Doporučená literatura (rusky)

1. Антонов В.В. — Как познаётся Бог. Автобиография учёного, изучавшего Бога. «New Atlanteans», 2008.
2. Антонов В.В. (ред.) — Духовная работа с детьми. «New Atlanteans», 2008.
3. Антонов В.В. (ред.) — Классика духовной философии и современность. «New Atlanteans», 2008.
4. Антонов В.В. — Экопсихология. «New Atlanteans», 2008

Literatura v češtině

1. Antonov Vladimir — Ekopsychologie, «New Atlanteans», 2011, «Nová Forma», 2013